

Pregant junts sense perill

Ds, 11/04/2020 per Catalunya Religió

(*Viqui Molins. Teresiana*) Són les 12 i ens espera una cita diària... I és que aquesta Setmana Santa que mai haguéssim pogut imaginar, potser l'estem vivint amb més força que si les esglésies estiguessin obertes, els "passos" de la processons pels carrer, els "natzarens" amb les seves caputxes i els monuments guarits amb palmes, espelmes i flors. Potser ha arribat el moment que, com va dir Jesús a Nicodem "els veritables adoradors, adoraran el Pare en esperit i en veritat". No anem als temples, que estan tancats, però gràcies a les tècniques modernes ens podem aplegar per a pregar junts.

I al nostre [Hospital de Campanya](#) de la parròquia de Santa Anna de Barcelona, que va haver que tancar les portes per la pandèmia, cada matí darrera de les reixes s'atén a més de dues cent persones que venen a cercar l'esmorzar, i un lot amb el dinar i el sopar. Divendres, a més a més, se'ls ha pogut donar un lot de productes higiènics. És una d'aquestes múltiples manifestacions de solidaritat i d'amor. Un d'aquests miracles d'humanisme. Perquè el grup de "voluntaris" que estan mantenint el nostre Hospital de Campanya mereix una menció especial. Com que la majoria dels que formàvem el voluntariat estem confinats en els nostres cases després de que es promulgues l'estat d'alarma, un grup d'homes que havien estat acollits a Santa Anna són ara els que amb les armilles del voluntariat estant mantenint aquests mínims: preparar els lots amb el menjars que amb l'ajuda de l'Ajuntament i de Càritas s'ha aconsegueixen i cada matí, darrera la reixa del Carrer Santa Anna atenent la llarguíssima cua de persones necessitades, que - amb la separació reglamentària-, esperen pacientment ser atesos. L'educador -que no ha deixat de fer la seva tasca durant la pandèmia- i **Mossèn Peio**, el rector de a parròquia, acompanyen a aquest meravellós grup.

I els qui estem confinats a casa nostra, també hem trobat una manera d'aplegar-nos amb reunions virtuals. Ens trobem aquests dies a les 12 i passem junts una hora units en una pregària comuna que ens ajuda a viure -en unió amb el grup que cada dia estan al peu del canó- aplegats en mig de la nostra forçada llunyania.